

خود داشتند از وقت و ساز و سامان جنگی با انگریز بهادر بجز تزلی
از هیچ جان نمیتوانست رسیده از نجاست، افواج انگریزی بسیار
زحمت میکشیدند که تزلی بجز خبره برخیج چیزی دیگر از ما بحاج
نمیاشت و اینگونه اخبار بجید رعلی خان بهادر نیکو میرسید هم بوسیله
پیکان انگریزی که از شکرگاه بدر اس خبر میبردند و بحکم چید رعلی خان
گرفتاری شدند و هم بواسطه اعلام دیگر منهیان که از براین کار
مقرر بودند؛ گورنر مدراس جزئی اسسته را بعرض عتاب
در آورد و بود از براینکه عوض شهاب مقرری سپاهیان،
او ایشان را از نقد داده؛ و چنین گفت که چون زرگی شهاب و عزیز
است باید در خرج آن تقییر را کار بست و این معنی خود در پنباپ
کافی بود که با سپاهیان و غده میرفت که وظیفه شهها از دولت
سرکار مدراسه اد اکرده خواهد شد؛ و نیز گورنر بـ ۵۱ کطردار و غیره
افواج نوشته بود تا تمام است رو دادهای شکر را امصاره بعرض
اعلام آورد و باشد؛

اسنماع این اخبار که از تنگی و عربت انگریزان حکایت
می نمود عزیز است چید رعلی خان را نیکو تضمیم داد که هنوز در محاصره
شکر اعادی و نهض و نماراج بوم دبر ایشان گوشید؛ انگریزان که
برینگالت مخصوصی صبوری نداشتند و سخواستند که از این مقام نا ملایم خود
را بیرون آرند؛ بنابران هنگام ده ساعت سائی کوچ نمودند

و بس ازان خبر آدرده شد که کوچ انگریزان بسوی لشکر گذاشت
نواب نظام الدوله بود؛

ازین خبر نواب چهر علی خان مشوش گردید و یارا که بدگاهی او
در باره مراحت رکن الدوله دانگریزان اساسی محکم داشت
بنابران او را یکو اعتقاد بود که نظام الدوله با صفاتی ارادت چندان
نماید و اگر نظام الدوله با انگریزان همان استانیت معکرش
عرضه بسیار اخطار خواهد بود؛ و بر تقدیر خدم همان استانی ایشان اگر
انگریزان برشکر ہوا خواهش نظام الدوله تاخت آرند بی انتظامی
و پریشانی که برشکر ش اس تیلا خواهد یافت البته برهمن زن
نظم و نقشکر جیدری خواهد گردید بنابران در مجمع کنگاشی
که در پنخوص در خیمه خوابگاه جیدر علی خان فراهم آمده اتفاق
نموده شد که مردم افواج بزودی مسلح شده کوچ کنند و انگریزان را
از توجه بمعکر نظام الدوله بازگردانند؛ و این خود امری بود آسان
چه ایشان را از بھر استام این کار مسافت بیک دیم فرسنگ
بایستی طی کرد و انگریزان را تابه انتقام رسیدن شش فرسنگ
راه بود؛ و درین اثابه مخصوصدار فوج فرنگ تانی چین فرمان داده شد
تا با تمامی جنود ناموظف و آن سپاه که دران بوم و بر مستشراند
پیش روی لشکر انگریزان را بگیرند و آنچنان پریشان سازند که ایشان
در کوچ کنند پا بردن و تو اند تا برآیند روز برشکر نظام الدوله رسیده،

دو نهار برایشان آتشبار تی پیارند تا آن زمان که مسافت در میان
 فریقین کسر باشد انگاه هر کس چندانکه خواهد برایشان گلوه بارد
 ولیکن همینکه تفنگ سرداوه باشد هر کس برد بزرگ میخواهد
 چنانچه چند ساعت در اطاعت فرمان کوشید؛ و انگریزان را
 بجهد بران آورد که جمعیت کوچک سپاه جناح را طلبند تا بارده
 میانگی بیوندند بدین خوف که میاد بازمحاصره کرده شوند؛ اکنون
 آتشباری جماعه کالیر و آغاز کرده شده انگریزان نیز سپاه را بشکل
 مربع ساخته بمقابله ایشان آتشباری را بانهادند و این آتشباری
 اگرچه مصدر غریب و غریب بیار گردید تا دو ساعت هیچ
 خردی بران صفت نگردید زیرا که جماعه کالیر بجواب دادن
 ایشان نیکو پرداخته؛ هنگام یک و نیم ساعت روز انگریزان بسوی
 دست چپ کوچیدند و طرح اقامه در شکرگاه جدید نزد یک تنامی
 که پشت پناه دست راست ایشان بود ریختند کناره خانی
 بزرگ بر دست چپ ایشان، و پیش روی ایشان کوهی بود نیک
 مرتفع محاط بجهاد رختان کوچک که سوار از اراده ای امکان نفوذ نبود؛
 پس از ملاحظه خیرگاه جدید انگریزان، چهدر علی خان چیام خود
 از انجابر کند و مقام دیگر برگزید که از مخیتم انگریزان بر مسافت دو فرسنگ
 بود بران وضع که انگریزان بر حمله آوردن بر شکر نظام علی خان
 تو انانگر و نزد دان مقابله کردن باش کردد؛

پس از بیک گمان گردید یک نش برو پهلو ار فرنگی فرمودن
نواب حیل رهی خان طیپو علطان را با پیچ هزار سوار
تابنه ب و تخریب حل و د مجاور مل راس پردازد؛

درین مقام سواران حیدری بیکار و معطل مانند و فراهم ساختن اذوقه
دشوار گردید؛ این معنی حیدر علی خان بهادر را بران آورد که جمعیتی
سنگین را از سواران خود ببر **خیر گود** پلور که کار خانه انگریزی
بست بزد و فرسنگ از پانزی پیچیری روانه گرداند تا بشان بس
حروف آن برسوا حل در بابوسی مد راس باز گردند و حوالی
آن را تماراج دویران سازند؛ داین خودندیزی بود که نتیجه ناگزیر شد
منظر گردیدن کارگزاران دولت مد راس به گشتنی پیاز خواندن
افواج انگریزی از ببر حمایت خودشان؛ داین میخ عظیم زبان
در کار و بار انگریزان واقع شدی؛

در همان زمان که این گروه صپاہ در صدد روانگی بوده بسر کردگی آن منصبدار
فران پیس که این شدیدت بحیدر علی خان داده داد دلوق
داشت. **خیر آن** مکان از جهت نیکو آنگاه بیش خصوصیات
آن، جاسوسی از انگریزان که در آورده شده بود در مسکر حیدری
دادرانزو رضاعلی خان قدیم نواب آرکات که مردی بود کوئله
اند پیشه بنده رشک دو هوا من اعتمادی بیدا گشته قلابوی وقت

بافت بوسیله عرضه ای خان در دل جیدر علی خان مقام نمود که نامت
 این مخصوص دوایجاد اصلی دیگر نمیدارد. بجز اینکه این مخصوصدار فرانسیس
 مسخواهد که بدین دستیله با افواج هراه کرده خوبیش به پاند پچیری باز
 گردید زیرا که گورنر آن مکان اورا باز خوانده است و این خبر بدین
 از داه خدیعت مشهور داستوار گردانیده شده بود، ولیکن
 درینباب خود ارتیالی نیست که جیدر علی خان از تقرب سپاه
 فرنگستان به پاند پچیری اختیاط داشب میشمرد بنا بر آن با منصبدار
 سطور چنین میگوید که چون درین میتاق نزد من نصائب پیادگان
 بسیار نیست تا جمعیتی ازان از بره هم ذکور هراه شما سازم
 بنا بر آن مناسب چنان می بینم که شیخیر گودا پلور حالا موقوف
 داشته شود تا بوقت فرصت بعمل آید و لیکن جمعی از سواران
 بنا بر آن بسر کردگی پنج هزار سوار برین قوه طیپو سلطان را نامزد
 نمودن سرمه بزرگ خوشیدی او خواهد بود، اینهمه سخن سازی
 نواب جیدر علی خان از بره تلفظ داد لحوئی منصبدار سطور بود؛
 این حق هیچ امیری در هنر موم سازی سناگ خارا یارم نمای
 سخنی ایا شیخ بر جیدر علی خان مزیت نمی تواند داشت در انجام
 این گفتگو شاهزاده نوجوان بار ساله ذکور بره هم مزبور روانه گردید
 و با آن شتاب دنیفت بسوی مدراس بنشایفت که گورنر آن

و محمد علی خان د پرسش د کر نیل کال و گوئی تماست از باب
 کو نسل که در خانه صحرائی آن زمان در باع کنپنی بودند از گرفتاری
 آن بلای ناگهان بر سر آمد و بد شواری رهائی پافتد؛ از آتفاقات
 حسن بود از بھرایشان که جهادی در آنوقت مقابل باع لنگرد اشت
 و اینجا از ازان مصیبت دار نمید؛ ورن نجات ازان قضایی صبرم
 و شوار بود سرا سیمکی ایشان در پناه جوئی ازین سانحه ناگهان
 آنچنان بود که گورنر آنقدر ایستاد توانست نمود که کلاه و شمشیرش
 مارند چنانچه آنرا با آلات حاضری سواران بغاگر بر گرفتد؛ زیرا که
 حت صاحبان مدراس بین رفت است که هر صباح از بره
 اکتاب ہوا پردون میرند و ناوار در مکانات داشت متصل
 می شدند؛ گورنر فیقانش بقینادین چالش بدست سواران
 غیبم اسیر افتادند اگر چاکر جاسوس فرانسی (که از
 طرف ایشان در لشکر چیدر طی خان بوده و از بھرایشان
 ازین ناخست ناگهان عده افرستاده شده بود) نمیرسد و باعلام
 ایشان نمی پرداخت؛ سواران چیدری گرم و گیرا فرار سیدند
 و راه مراجعت ایشان بدر اس بربند و نواب
 محمد علی خان که تھار وان شارع عام شده بود از دستبرد ایشان
 بسب باور فتاری ایشان جان بسالت برد؛ اگر
 گورنر مدراس دهد بن بلا مبتلا گشتی همانا بین گرفتاری منسوب

نحو پسندی و ناعاقبت اند پشی خودش بودی زیرا که رفیقانش هنوز باهم نشده بودند که حشری از مردمان داشت فریاد کنان مرده مرهقه بسوی شهر مرد را رسیده بودند^۱ از پسرد که مسکن این سواحل پیشتر از جنگ طالی پیچگونه تاخت و تاراج دیگر بجز از مرده نمیدیده بودند ولیکن گورنر دیگر انگریزان بجای آنکه فریاد این فراریان را محلی نہند یاد قعنه و هند بمشاهده اینحال بیار شادمان شدند و چون انبوی دیگر ازین گردنیگان فراز آمدند بعضی از رفیقانش گفتند که تنخه طالی در خورالتفات می نماید، گورنر در جوابش میگوید که در آمدن سواران دشمن بدر راس امکان ندارد بدین آنکه بدان قلعه‌جات که در میان راه اند بگذرند و درین صورت منصبداران سپاه شان البته ازین معنی آگاهی میدادند، بنابر سهیم ده راس این ناکسان بجز بدلی نتوانند بود؛ و میفرمایم که من بعد هر کس که بدین نوع بھی کنان نزد مای آید سرآدار سیاست و تازیانه خواهد گردید تا دیگران بر امثال این اخبار دروغ جسار است نمایند؛ هر کس از حضار زبان به تحسین گورنر کشاور چنانکه عادت صنعت آمین گویان بزرگان اهل اقتدار می باشد؛ ولیکن همان ساعت گردی از قصبه سلط طامس که اکثر ایشان مجرد بودند فرار رسیده بیکو طالی ای و موالی گردانیدند که اطلاعی بحسب و غارت آن شهر

۱- سلط طامس شهریست از آن پهنه کوهستان و علم آن قوم هنوز برآورده قائم می باشد؟

اشتغال دارند، اکنون تایی جماعت سهرزده و هر اسان گشته،
 و بحسب خبر سعادت از که بدیشان بر وقت آورده شد
 آنقدر فرصت یافته که از بره پناه بساحل دریا گردیده؛
 ما اینکه طیپو سلطان بسیار اج و غارت حوالی شهر مدراس
 می پرداخت والد ماجد او اوضاع معسکر انگریزی را از بلندی کوهچه
 که بالا نموده بورشیده نموده، چنان تصور کرد که بزریعه توپ؛
 آن معسکر را میتواند بدهم زدن بحسب این اندیشه روز دیگر
 بادادان مردم شکر خود را فرمان داد تا از آنجا حرکت کند و چند
 خرب توپ کلان بران کوهچه برد و بمعسکر انگریز آتشباری
 نمایند چنانچه این کار نیکو سرانجام بد برگشت و گونه پریشانی و تگابو
 در برگشتن و زدن خیمه هادران شکرگاه پس اگشت چون نواب
 چدر علی خان ازین رو داد شادمان گردید فرمان داد که تایی توپ خانه
 بر سر آن کوهچه برد و این حرکتی بود مشعر برگردان شکرگشی
 اگرچه اکثر گلوه های توپخانه اش تا بشکرگاه انگریزی نمی رسید مطلع
 نظرش ازین چالش همین بود که بر انگریزان پر ابوبهی شکر
 او نهایان گرد و داشتاده همکی توپ خانه گران و چاکی و آتشمندی
 کار گزارانش هراسی در دل ایشان یید آید و ثری شایسته
 برین حرکت مرتضی گرد و خودش بدادن اشرفتی با بطريق انعام
 به پیشان که در گوله اند ازی نیکو همارت ظاهر میگردند محرف

گرفتند و یکسر حجابت نکردند از افواج انگریزی گردیدند
 انگریزان بر کناره خانی که نزدیک کوه بود پیش رفتند و گذار
 ایشان بران گونه زمین افتاد که نگریزه دو بوتهای گیاه فرو پوشیده
 بود؛ افواج انگریزی در در تاچیش ساخته رساله‌های سواران در
 چند اول و توپخانه در مقدمه با هراول میداشتند آتشباری توپخانه آنچنان
 بیست و سه هم در دلهای سواران نظام علی خان اند اشت که
 روی هر بست بر تافته با کمال سراسری بسوی پس از میان
 معسکر جیدر علی خان گرفتند و هول و هراس تمام و آشوب
 و شورش ملا کلام دران برانگیختند بمشاهده این هنگامه و بی انتظامی
 که از گرفتگی افواج نظام علی خان در میان معسکرش ردداده جیدر علی
 خان سوهم و پریشان خاطر گردید و خیال بدگانی و شببه نفس عهد
 هداستانی که داشت گوئی صورت و قوع بیدا کرده بود؛ و نیز سوهم
 این معنی بر نواب سنتولی شده بود که مادا میکه او متوجه مدافعه
 انگریزان بیگرد و این فرامیانی باک معسکر اور اتاراچ و غارت
 خواهند کرد و فرار سیدن طبیعه شب و مادس جیدر علی خان را افزوده؛
 هنگامیکه پاشیدن افواج نظام علی خان که نقاب چهره
 معسکر انگریزی بود برداشته شده چنین دیده می شد که
 افواج انگریزی بهبیست مجموعی پره بسته بیش می شتابند و سواران
 بطریق انسش از ایشان محیا زاند؛ توپخانه جیدر علی خان که مقدمه

افواج پیادگانش بود چندان گلوله سرداود
 کشته شدند؛ ولیکن چون در آتشباری موفور که از سر کوچه
 بر عسکر انگریزی صورت گرفته بود ساز و سامان جنگی مفترض
 شده بود توپهای کلان حیدر علی خان درین زمان بکسر بیکار مانده
 جمعیت سواران را که راست و چپ مقسم شده بودند چنان
 فرمان داد که خود را بر جزو اعادی زند، بمجرد فرمان دال سواران
 هندوستان و فرمگستان اسپان را بقصد جمله برانگیختند ولیکن
 از شدت آتشباری توپ و تفنگ اعادی سواندند
 پا بر جاماندن چون حیدر علی خان دید که هنگام شب نزدیکتر رسیده بود
 که در آن پیادگان انگریزی نیکو دست و پامی توانند زد، لهذا میدان
 جنگ را داگذاشته بارام تمام ازان کناره گزید و یک
 خرب توپ کوچک که از انگریزان باز پس مانده بود ازین
 جهت که نگادانش کشته شده بودند دستیاب او گردید درین
 جنگ هیچیک اسیری از اسپاه حیدری بدست انگریزان
 بین خدا جز یک نفر بر طکیش منصبدار تفنگچیان و یک سواره مدد آمده که
 سخت تر مجروح شده بودند و یکریز نجیبان هراه شکر نقل
 کرده شدند؛ عدد کشتهگان از هر دو شکر حیدر علی خان و نظام علی
 خان از چار صد نفر بیشتر بود انجریزان. تعاقب حیدر علی خان
 می بود اختند؛ ولیکن ازین جهت که عسکر حیدری در میان دو کوه

واقع بود و نیز خانی دو قلعه در راه داشت و انگریزان را بر تقدیر
حمله آوردند بر مسکر جیدرمی از درگذشتن در میان اینها پاره نبود
بر همین قدر قناعت کردند که از بالای خانی چند گلوله توپ بسوی
مسکر جیدرمی سردادند؛

چون نواب جیدرمی خان بمسکر خود رسید آرا پریشان خال
و در هم پافت زیرا که نواب نظام علی خان و افواج او خیمه های
خود را خالی گذاشت از میان شکر او گرفته بودند بنابران پیادگانش
را در قلعه مقیم گردانیده فرمان داد تا در پس النگی که بزودی تبار
کرده بودند توپخانه گران و اسباب شکر او را ببرند؛ این فرمان
بزودی تمام بجا آورد و شد؛ جیدرمی خان در اختیار کردن مقام که در آن
شکر و ساز و سامان آن از دست برداخادی ایمن و بیخطر تواند ماند
سلیقه خاص داشت که درین خصوص نواب والافطرست را
جنریل است من که او نیز درین باب کامل بود ببارمی ستد؛
هنگام مراجعت از جنگ برنامی مخیتم جیدرمی هیچ راه از پس
خود نداشت بجز معبری تنگ پرازه پیچ و تاب که عبور یک
گرد ون از آن دشوار بود، و این راه بد و شعبه منشعب شده
بکی که بسوی مسکر نظام علی خان میگشید از آن تمامی ساز و سامان
شکری در کمال پریشانی میگذشت بباری از شکریان
راه راست گرفته بودند در عرض بنگاه که شکر ظالم علی خان بهادر

باکمال نی انتظامی مخلوط با توپخانه میرفت عبور نمودند تا پنجم آینه نی انتظامی
 دبرهمی بود که توپخانه جیدری را از کوچ بازداشت با آنکه بسیاری
 جد جهد درباره پیش رفتن بر وشنی شعله بکار برد و شد آخرا کار
 تابع پاره نمیدند بجز آنکه رساله را رد آنکه تا مرتحلان را از پیش
 رفتن بازدارد و هر کس در اثنای راه هر طاکه هست تا ویدن
 سپیده صبح همانجا توقف نماید و چون روز روشن گشت سرمهش
 نظم در ارتحال باز بدست آورده شد ازینجهشت که افواج نظام
 علی خان حالي در میدان رسیده بود؛ اگر جنریل استسه قشوی از
 پیادگانش روانه کرده بودی البته تابع فیروز مند بش خیلی گرانها به
 گشتی؛ زیرا که افواج نظام علی خان پس از هر بسته هشت
 خرب توپ کان در مسکر شش گذاشتند بود و جیدر علی خان
 گرفتنهای شکسته آنرا اصلاح کرده مع ظرفهای نقره د دیگر گرانها
 چیزهای نظام علی خان که در اثنای راه یافته شدند، پیش او فرستاد؛
 جیدر علی خان هنگام برآمدن روز در میدان جنگ شکر کشیده
 بجای افواج نظام علی خان مصاف آرا گردید، تمام است پیادگانش
 در صفح تخته تین بودند و سوارانش در صفح دوم شاهده این
 وضع انگریزان را بران آورد که اورا محترم شمارند چینیکه توپخانه و ساز
 و سامان جنگی در میدان آمده بود او بالشکر خود باز پس گشت تبا اپیه
 تا در خوبیش چند اول افواج باشد؛ داشت آن مقام حرمت انجام را

پسواران و آگذاشتند تا آن زمانکه تمامی شکر بسیدان گاهه مینموده بود،
 انگریزان که در پس ایشان بودند بر همین معنی جارت نمودند
 که برایشان حمله آردند مگر بر همین قدر قناعت کردند که چند گوله
 مردادند و بدین گوله ها چار نفر از افواج صیدری کشته شدند بکی از ایشان
 بیرون شکرگاه سپاهیان فرنگ بود؛ بجزیل اسننه هر آینه بزرگی
 رو داد این ظفر را بزرگار گزاران دولت مدرا سبیه اعلام نموده باشد
 و این خبر فیردزی اثر ایشان را از این تشویشهای پرنشیب و فراز
 که در آن مبتلا بودند دار نمیده؛ تاخت ناگهان که مصدر آن حالی
 طیپو سلطان شده بود ایشان را در غایبت خوفناکی و سهردگی
 گرفتار کرده بود زیرا که نصاب فوج نگاهبان قلعه سلطانی جاری بعنی
 در اس همین بد و صد مرد فرنگستانی و شش صد سپاهی هندوستانی
 بیسرید؛ و بنابراین شهر سیاه که عبارت از بلده مدرا اس است
 درست اختیار طیپو سلطان بوده؛

شهر سیاه بمحض شمار انگریزان در آن زمان برعکسر از
 چهار لگز نفس اختواند اشت و در آن همه جمعیت آن بضم
 فراریان از داشت مجاور و بالا شده بود؛ این شهر اگرچه بنام
 پله سیاه خوانده بیشود اکثر ساکنانش مردم فرنگستانند اند از هر صنف
 که اینبار خانه های تجاری دارند و هر گونه امساعد و بضاعات نفیخه هر حمله کت
 در آن نتوان بافت در هیان دیگر اقوام ار امسه خداوند مال

و میال و نیز جو هر بان گجرات که بخرید و فروخت انجام نمیان
 در دارد و در جان می پردازند بباراند سهم دخوت بر و لیهای
 مردم این شهر هنگامیکه فرار بان را از ذات بسوی شهر دلیل
 داقعه یابد گریزان دیده بودند آنقدر عظیم بود که ایشان می پنداشتند
 که مگر حیدر علی خان ب قادر خودش با تایی افواج بنهب و تاراج
 کردن این شهر متوجه است زن و مرد از بره پنهان جوئی خانه و مال
 و مناع گذاشتند بسوی قلعه گردیدند؛ چون گورنزو کوشلیان
 و پهساalar و غیره هنوز شهر را سیده بودند؛ همچکس فرمان ندادند
 تا در واژه های آزادی کشند چنانچه در اندک زمانه آنقدر خلا بق در قلعه
 هجوم کردند که کوچه ها و خندق تا پشتی های قلعه پر شد و گورنزو پس از
 رسیدن بقلعه از هجوم مردم بدشواری تمام راه بسوی خانه خود
 یافت و در انجاد رحالت سراسری کی تا دور و نزد سربر سرمهی نهاده
 بسربرد؛ و کرنیل کال سر کرده انجینیران را که مردی هوشمند
 و کاردان بود بدان داشت که با هم هر گونه کار پراز و چنانچه کرنیل
 موصوف در انجام آن بذل جهد نمود؛ و پس از انقضای آن
 حال اعتراف می کرد که اگر طیپو سلطان شهر سیله گرفته و تهاقب
 گریخان برداخته بودی همچ چیز اور احایق دمانع از تصرف
 نمودن قلعه سلطانی خارج نبود؛ ولیکن این شهرزاده نوجوان بهر ماز
 تجربه کاری نداشت و سوار او انش که از سلطانی خود بگیر

شهر سیاه آمده بودند چند گوله که از قلعه ببرایشان سردا و شنید
 بس بود از ببرایشان نمودن ایشان از اقدام ببران امام مرام؛
 طیپو سلطان درین زمان مجسمی از اهالی شورا منعقد کرد ایندۀ در واقعه
 حالی از ایشان استخواه فرمود و امیر قاسم خبرات دولت
 جیدری که بکی از عظامی آن دولت بود و درین باقی با تابعی
 همراه طیپو سلطان فرستاده شده به بنمعنی اشاره است کرد که در آمدن
 شهر و عرضه اخطار گردیدن مناسب نیست و مارا بفرمان جیدری
 پنهب و غارت گردان اطراف دحوالی آن بدرست قیام
 باید نمود و زنباره داخل شدن شهر نور دیده اور را معرض اخطار گوله
 قلعه سلطان خارج با و پاگیر حصار نشاید کرد؛ ارباب شورا سخن اور را
 قبول نمودند؛ و درینجا میتوان گفت که بر تقدیر سوختن شهر سیاه
 یا با جبار مفترض گردیدند کون لیبان را بر قبول نمودن
 صلح مغلوبانه یا بتهیه ارتکاب نمودن این امر، زر خطیر زیان
 ایشان شدی بس در پیورست انگریزان و اغیانی شهر
 مذکور را یاده از پیش گردد و پیوه مرد نموده اند؛

مؤلف این اوراق نواب جیدر علی ظن را اشاره کرده بود که
 در اس را محامره کند و در آن آتش زند اگرچه ادگان میکرد که این کار
 آسان نیست ولیکن میدانست که گونه امری بران اشاره
 مترتب خواهد گردید و درین پیش مرا همراه فرزند خوبش نفرستاد

تا اور اعرضه چهالکشند طور نگردانم؛ و همین شورت گورنر
بَ را براي زدار سالي من سرگرم ساخته؛ و بران آورده که صورت
حالم در محکمه عدالت نجويز کرده شود و ليکن همچ پيش و شاهد باشات
جريمه من... بجز جاسان انگريزي بود وايشان برين معني گواهي
دادند که ما اين شورت را از دشنبده ايام که بتوابع داده بود؛
وليکن اين نمط سلوک که از دنبت بمولف اين اوراق
بظهور رسيد اگرچه مختلف هرگونه دستورانصاف دآئين هر قوم
است؛ امریست متعارف در حکومت جبار انه انگريزي که
در هندوستان ميراند؛

اگرچه شهر در اس را درين نازله هماه چندان زيانی نرسيد از پنرو
که کرنيل کال تسامي فزنگ استانيان را بزدي فراهم آورده سلیح حافظه
فرستاد تا داخل و طرق شهر سپاه را حراست نمایند؛ چنانچه
ايشان آنجماعه يغا گر را از تقرب شهر بازداشتند؛ با اینهمه
زيان و خساره انگريزان بسیار شد؛ زیرا که ايشان در حوالی
هر اس خانه های شاهنه با ساز و سعادان اميرانه داشتند و داشت مجادر
که بسیار معمور از پيش دران گوناگون بود خار پنده شد و آنانکه
از نهب و خارت عالم بودند بيز اظهار خار پنده شدن نمودند تا
خواسته نادا سباب مشمولان شهر که در دست خود داشتند
با زره پيش گكي که بطریق بیع سلم به يشان داده شده بود همین بهانه

باز پس ندهند؛ تا برعی فرانسیس و امیر نام این خارسته عام
 بسیاست مانده بود؛ و سبب سلامتی اموال او اینکه خاکی شاه
 امیر قاسم خیرات دولت چهره‌ی درخانه فرانسیس مذکور که
 بر فراز کوه سلط طامس که بر مسافت یک و نیم فرسنگ از مراس
 واقع است اقامت نمود و با غبارز اگفت که اکنون کسی
 از بغاگران متعرض این خانه نخواهد گردید، چنانکه ملازمان خود را از
 گرفتن و تلف کردن چیزی از اتحانه نهی کرد، و بدست با غبایقی
 محبوب بکی از چاکر انش رخت بچگان اورابا اثمار و بقولات
 بوسن بدو فرسناد و بدین پیغام استهالت او نمود که هیچ چیز
 از خانه شها عرضه تلف نخواهد گردید و بر با غبانان تاکید نخواهم نمود
 تا حاصل باغ و بوستان را هر روز بهار سانیده باشند؛ چنانچه با کمال
 دیانت این مواعید را مقارن ایفا نمود؛ فراریان آواره در جوار پدر اس
 گوش زد عالمیان ساختند که نواب چهره علی خان بهادر سخیر
 مراس کرد چنانچه این خبر از راه پانه چهاری دو مر نکو بار دیدگر
 سورات فرنگی بمهماک فرنگستان را صیده کار و اینیان دستیا خان این
 خبر با خوشنده‌ی تمام پاشیدند و از جست و شمنی در شک
 که دیگر اقوام فرنگستان نسبت باشگریزانی داشته خبر فتح
 ترکی را که نصیب انگریزان شده بود و خودشان باعلام آن پرداخته
 بودند حالا در اختیار آن میکوشیدند و نتیجه شهرت این خبر دروغ

این بود که نزخ سه ماهه گذشته در شهر لندن یکباره از ۲۷۵ بدین
قدر ۲۲۲ فردا فتاد؛ جنریل استاده خبر فیر و زندگی خود پژوهی
و بخوبی بکار گزاران مدراسه بدین حیله رسانید که فتحنامه را برداشت
شرسواری داد که او را تعلیم کرده بود که در افواج جیدری که به حدود
مدراس است در آمد و پرسد که طیپو سلطان کجاست که پدر
بزرگوارش برزبان من بد و پیغام فرستاده است که جنگ
ترنامی از دست رفت سلطان را باید که بزرودی با و محقق شود؛
چنانچه شترسوار بدین حیله صحیح و سالم رسید گورنر مدراس
بسیج را یافتن فتحنامه فرمان داد تا بذریعه یکصد و یک شلک
شهریان دلگرفته را اعلام فتح نمایند و بویله اخبار مبالغه پر در
ظفر و بالائی که انگریزان بر جیدر طی خان حاصل کرده اند بر عالمیان
روشن گردانند؛

شاہزاده طیپو سلطان بشیوه این واقعه نام موقع اندیشناک گشته
از اهل شورادرین باب استشاره خواست ایشان بالاتفاق
گفتند که هر قدر زودتر ممکن باشد بمعسکر جیدری باید پیوست؛
چنانچه سلطان موصوف از ان مقام بنظام تمام مراععت نمود
و چارکس را از پیشوایان کیش سنجی هراه خود بردازی بجهت
که جیدر طی خان هنگام ردانگیش فرموده بود که مردی هو شنید
اعتبار یافته را از طبقه انگریزان هراه خود آردتا و بر خصوصیات افواج

انگریزی و جنود ملک که انگریزان از فرنگستان یاد یگر مکان مرصده
 آئند او را اعلام دهد؛ چون شاهزاده آنچنان کس سخنده بدان
 صفات پیافت ایشان را بد لجوئی تمام همراه خود آورد؛
 خبر ہر ہست جنگ تزلیمی اگرچہ از بقای گرانمایه نبود در تسلیمی
 ہندوستان بزودی شهرت گرفت و بر حسب اوضاع
 راویان بانجای مختلف روایت کرد و شدید رعای خان بہادر درین
 خصوص ہیچگونہ متأثر نگردید، زیرا که از دست رفتن این جنگ
 پکسر خطای نظام الدوله بود، چون نواب نظام الدوله در پیافت که
 تسلیم آرکاست آنچنان امری آسان نیست که او پیشتر دل
 خود را تصویر آن شاد کرده بود و حالی خواهد که بسیار کم خود را جمعت
 نماید بنابران خواست که بلطائیف الحیل از نواب شدید رعای خان
 و انگریزان و نواب محمد علی خان زر خطیب استانه؛ دواعی داغراض
 مختلف نوابین روز بروز بد گمایی پنهانی ایشان افزود ولیکن ہر دو دران
 کوشیدند تا الفت پیروی ایشان نزد خلائق سست از دیاد
 پذیرد؛ بنابران نواب نظام الدوله هنگام بازگشتن طیپو سلطان
 از نہب و غارت حوالی مدراس نواب شدید رعای خان و
 تامی ارکان دولت او را در جشنی ملوک آن برسم ضیافت خواند
 و کمال اصرام و اعزاز نمود و در میان دیگر تکلفات یکی این بود که
 افزایش رشایانه زر و ذمی بر نشیمنی زرین تخت ماند

که سند و تکیه آن مزدگش بود و هنگام دفاع آذرا پیشکش
 او ساخت ^{و بعد} چند روز نواب چیدر علی خان در نوبت خویش
 نواب نظام الدوله را دعوت نمود و یکی از سند زرین چبوتره
 از کیسهمای پرازهون داشت و فی از ببر خلوشش ترتیب داده
 و بقالین ابر شمشین لطیف پوشیده بود و تکیه و سند مخلعی
 که زمینش زرین بود بران زده ^و هنگام دفاع همه آذرا بزم
 پیشکش همراه نواب نظام علی خان نمود ^و درین ملاقات هر دو
 نواب برین معنی اتفاق کردند که هر دو شکر از هم جدا گردد
 و نظام الدوله بهمکات خود معاودت کند، اگرچه این مفارقت
 تا آن زمان که چیدر علی خان و انباری را گرفته و عزیمت محاصره
 اپور نموده بود صورت پذیر نشد ^و و نیز در میان شان اتفاق
 کرده شد که چیدر علی خان بهمکات جنگ و جدال با محمد علی خان
 و انگریزان در آرکات اشغال ورزیده باشد و نظام الدوله
 بر انگریزان بجانب مسلیپتن تاخت آوریده تا بفتوای
 خود رت افواج ایشان منقسم گردانیده شود

بجا آورده برقچه و راست مخفه روان گشته شد، چنانچه سواری
 خاتون از میان شکر چیدزی در گذشت شکر یان لوازم تسلیم
 و تکمیل چشم بجا آوردن در طوطو والده بیکم دو صد بانوی مستوره از قصر
 ارد وابستگینیان بر اسپان عربی و گادان گجراتی سوار بودند درخت
 بالائی شان از سر تا پا آویزان و در عقب مخفه هشت تا گردان
 هندوستانی با پوشش سفر لاست زردوزی که آراز گادان پارسی
 می کشیدند و ده تا فیل و بیماری از شهرستان و چار پایان بارکش،
 و سواران فرنگستان پیش سواری زنانه بودند؛ تمامی کوکبه محاط بود
 بشش صد بیزه دار که زنگوله و پربر بیزهای ایشان تعیین کرده شده بود؛
 و چار صد سوار هندوستانی پیش و پس سواری میرفتند؛ میگویند که چون
 والده بیکم بخوبه خود نزول فرمود چیدره علی خان بهادر دست بسته
 عرض نمود که در چنین موسوم بارش که راه از کثرت باران وسیل:
 شابسته عبور نیست مسافت دور و دراز طی نمودن و زحمت
 بسیار بر خود گوارا کردن را سبب چیست؛ پاسخ فرمود که ای
 فرزند درین حالت مال است انگیز که پیش تان آمد خواستم تاشمارا
 بینم که چگونه تحمل آن میگنید؛ نواب عرض نمود که این خود
 چیزی نبود و عاکنید تا خدا تعالی و رب بلائی صعبتر ازین مرابتلا نگشند
 اگر کند تا ب تحمل آن عطا فرماید والده بیکم فرمود اگر صورت طالع
 بین متوالست سپاس ایزد بجانه بجای آرم و بزردزی رخصت

انصراف میگیرم تا عابق کار شما بوده باشم؛ چنانچه بعد در روز والده پیکم
هر آه پسر و نیزه های خود به عن روش که آمده بود روانه گردید داشان
بسیاری از تماشای خاپر و اختنمه که روز اول با استقبال رفته بودند؛
تحسین خبیره گاه لشکر حیدری پس از جنگ تر نامی موضع سنگومن
بود، لشکر یان پس دور روز رو د پالر را که از توالی بارش در عین
جوش و خردش بود عبور کرده در میدانگاهی که بر ساخت پنج
فرستنگ از کبیر پستان و شش از دانه باری بود رحل اقامست
انداختند؛ و طیپو سلطان نیز بمعسکر پیوست و نواب حیدر علی خان
و نظام الدله بوئیق قول و قرار پسین باهم پرداختند؛

رفتن نواب حیدر عالی خان بسر قلعه و انباری و انتزاع
آن از تصرف انگریزان؛

روز دوم از روانگی والده پیکم لشکر حیدری بصوب و انباری
کوچ کرد و ساله های سواران و بره از افواج پیادگان پیش
ازین رفته بودند تا خبره گاه را نیکو بنظر در آردند؛ چنانچه آن مقام را از هر
وجه شایسته یافتند و صلاحیت آن داشت که لشکر بقرب
آب و پناه خاربست و درختان مقام گیرد و حاجت کندن
خندق در آن نبود؛ از بره ما یکست حمله بوسنی احتیاط کرده شده که
در میان چشمه ساره بالای تلی بلند داقع بود، دور آن جامانه شد

مورچالی که دوازده توپ بران نصب توان کرد تیار کرده شد
 چون این مقام برسافت سه غرسنگ اذان راه که بویاور
 میکشد واقع است جمعیتی سپاه با توپخانه از بره تصرف آن را،
 فرستاده شد چون سرکرده فوج فرنگستانیان ذخی خورد و بود جیدر علی خان
 بهادر جایز نبود اشت که اوراده ای شب شغول کار دارد
 بلکه بین معنی اصرار نمود تا بخیر خود رود و استراحت نماید؛ و خودش
 عزیست آن نمود که بسربراه کاری در این منطقه عاملان دهد
 پردازد بر حسب این عزیست تمام شب با هنام کار مورچال
 در بارش بار بار بمقامیکه معروض گوله بود و بسیاری عاملان
 و مخصوصداران بدان گشته شده بودند در زیر درختی نشسته بسربرد
 و هر کس را بسخنان طبیعت انگلیز مسدود میگرداند تا آن زمان که
 مخصوصدار فرنگستانی باز آمد و آنگاه بخیر خود رفت؛ از توپهای
 مورچال هنگام ن ساعت صباخی چنان آتشباری بعل آمد که توپخانه
 انگلیزی را بزدی خوش گردانید و کپتان و که حاکم آن مکان
 بود علم پیدید که نشان امان خواستن است برافراشت و سطر داد
 ابهاز خود را از بره پیش نمودن عهد دیمان بمحکم جیدری فرستاد؛
 داد چون پیش مخصوصدار جنود فرنگستانی جیدری رسید همان قول
 و پروانگی که هنگام تسلیم کیم پیش بقلعه دارانش داده شده بود
 در خواست نمود بس از بطاره بسیار بمحض فرمان جیدری

همه دجوه در خواسته او قبول نموده شده بین شرط که حاکم آن مقام
 و مصبه اداران فرنگستانی و سپاهیان تایپکمال با جیدر علی خان
 بهادر از طرف انگریزان چنگ گشته و ملاح برگیرند؛ چون
 برین در خواسته‌ها از طرفین اتفاق نموده، شد و سلطنه عرض
 نمود که نواب جیدر علی خان برین اقرار نامه مهر کند نواب موصوف
 برین معنی رضا نداده با وکیل انگریزی چنین گفت که مهر کلان
 من در پنجاً بسته دیگان از بحر کوتاه کردن خوش مهر کو چک
 دستی بدست مصبه ادار توپخانه داده گفت آنچه مناسب حال
 باشد آنرا بعمل آورد مصبه اداره کور برعهد نامه آن هر را ثبت کرد
 و این مناقشه بسعت خلق جیدر علی خان بهادر از میان برخاست؛
 جمعیت قلعه داران این حصه یک هزار سپاهی هندوستانی
 و سی نفر فرنگستانی با پارده توپ آهنین بود علاوه این توپها که
 انگریزان در این حصه یافت بودند دو ضرب دیگر وابسته رجمت
 سپاهیان بر گرفته شد؛ از قلعه داران این حصه مقاومت
 بسیار صورت نگرفت اگرچه سرمهای چنگی و ذخیره از دقه دران
 بکثرت بود و اهل صرفه و اصلاح کنندگان گردان و پرخواه توپ
 دران متعدد بودند؛